

ESITYKSEN KESTO

Noin 2 tuntia 30 minuuttia
sisältää 20 minuutin väliajan

ROOLEISSA

PRINSESSA TURANDOT **MLADA KHUDOLEY**

CALAF **RICCARDO MASSI**

LIU **GUANQUN YU**

KEISARI ALTOUM **MANUEL VON SENDEN**

TIMUR **MICHAEL RYSSOV**

PING **ANDRÈ SCHUEN**

PANG **TAYLAN REINHARD**

PONG **COSMIN IFRIM**

MANDARIINI **YASUSHI HIRANO**

TURANDOT

SÄVELLYS **GIACOMO PUCCINI**

LIBRETTO **GIUSEPPE ADAMI JA RENATO SIMONI**

CARLO GOZZIN MUKAAN

ORKESTERINJOHTAJA **PAOLO CARIGNANI**

LAVASTUS **MARCO ARTURO MARELLI**

PUVUSTUS **CONSTANCE HOFFMAN**

VALAISTUS **DAVY CUNNINGHAM**

KOREOGRAFIAT **RAN ARTUR BRAUN**

ORKESTERI **WIENIN SINFONIAORKESTERI**

Laulettu italiaksi
tekstitetty suomeksi

TAPAHTUMAT

I NÄYTÖS

Kiinan prinsessa Turandot on vannonut ettei yksikään mies koskaan omista häntä. Hän tarjoaa kuitenkin kosijoilleen mahdollisuuden: jos yksikin mies vastaa oikein kolmeen arvoitukseen, hän nai tuon miehen. Jos he eivät onnistu, heidän on kuoltava.

Pekingin muurien sisällä kansa kerääntyy seuraamaan haasteessa epäonnistuneen Persian prinssin teloitusta. Vartioiden töniessä väkijoukkoa taaksepäin he kaatavat myös sokean vanhan miehen, jonka nuori tyttö auttaa ylös. Nuori mies tulee auttamaan heitä, ja tunnistaa vanhan miehen. Hän on Tataarien karkotettu kuningas Timur. Nuori mies paljastaa olevansa Timurin poika prinssi Calaf, joka erotettiin isästään kun hänet karkotettiin. Timurin kumppani on Liù, orjatyttö, joka on pitänyt hänestä huolta maanpaossa. Liù on hyvin kiintynyt Calafiin.

Pyövelin palvelijat saattavat Persian prinssin mestauslavalle. Turandot saapuu todistamaan prinssin kuolemaa. Calaf on kauhuissaan, mutta ihastuu prinsessan kauneuteen. Ministerikolmikon Pingin, Pangin ja Pongin varoituksista huolimatta hän vannoo voittavansa prinsessan itselleen. Liù anoo Calafia lähtemään yhdessä heidän kanssaan, ja Calaf yrittää lohduttaa häntä mutta pitää päänsä, ja soittaa gongia merkiksi aikomuksestaan kosia prinsessaa.

II NÄYTÖS

Ping, Pang ja Pong marisevat Turandot'n itsepäisyydestä seuraavista iänikuisista teloituksista. Kukin heistä haluaisi vetäytyä koteihinsa maaseudulle. Viisaat miehet saapuvat, Turandot'n arvoituskääröjen kera. Calaf, joka kutsuu itseään ”tuntemattomaksi prinssiksi”, tuodaan keisari Altoumin eteen. Keisari pyytää prinssiä lähtemään jotta tämä saisi pitää henkensä, mutta Calaf on päättäväinen.

Turandot selittää syynsä julmuuteensa. Vuosisatoja aiemmin, sotalaisa muukalainen raiskasi ja tappoi hänen esiäitinsä prinsessa Lo-u-Lingin. Turandot uskoo olevansa Lo-u-Lingin inkarnaatio, ja on siksi vannonut ettei joudu yhdenkään miehen häpäisemäksi. Arvoitukset ovat hänen ainut myönnötyksensä. Hän muistuttaa Calafia siitä että kukaan ei ole koskaan selvinnyt niistä. Calaf haluaa silti yrittää. Turandot kysyy: *Minkä hengen nimeen maailma vannoo, joka alati uusiutuu? Mikä palaa tulen lailla kun mies valloituksistaan uneksuu? Mikä polttava huurre tekee kuninkaan orjastaan?* Väkijoukon kannustamana Calaf vastaa oikein: *Toivo! Veri! Turandot!* Prinsessa on nyt hänen. Mutta Calaf ei halua prinsessaa vastentahtoisena, hän siis ehdottaa uutta koetta: jos Turandot keksii hänen nimensä ennen auringonnousua, hän on valmis kuolemaan. Jos hän ei löydä sitä... Calaf on voittanut.

Calaf odottaa auringonnousua airuiden huutaessa ettei yksikään sielu Pekingissä lepää ennenkuin on saatu selville kuka tuntematon prinssi on. Calaf on varma siitä että voittaa prinsessan omakseen. Ping, Pang ja Pong yrittävät saada hänet lähtemään, tarjoten hänelle kauniita naisia, rikkauksia ja kunniaa jos hän vain jättää Turandot'n rauhaan. Calaf pysyy lujana, ja viimein ministerit ja jopa kansa alkavat uhkailla häntä. Timur ja Liù on löydetty, ja heidät raahataan sisään. Heidät nähtiin Calafin seurassa edellisenä päivänä, ja he saattavat siis tietää hänen nimensä. Turandot käskää Liùta kidutettavan, kunnes hän paljastaa nimen. Liù kertoo prinsessalle kestävänsä mitä tahansa, koska rakastaa tuota tuntematonta, ja tappaa itsensä ennemmin kuin paljastaa rakastettunsa nimen. Timur ja väkijoukko surevat tytön kuolemaa ja kantavat hänen ruumiinsa pois.

Calaf ja Turandot jäävät yksin, ja Calaf syyttää prinsessaa epäinhimillisyydestä. Tämä on kylmä ja taipumaton, mutta vihdoin sulaa Calafin syleilyyn. Haluten yhä saada prinsessan vapaaehtoisena, Calaf kertoo tälle nimensä, ja asettaa itsensä tämän armoille. Turandot kutsuu keisarin ja kansan todistamaan sanojaan, ja ylpeänä julistaa tietävänsä muukalaisen nimen. Se on Rakkaus.